

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

ILUSTRACE K VYBRANÉ KNIZE

**ŘADA NEŠŤASTNÝCH PŘÍHOD
ZPUSTLÁ VESNICE**

Barbora Cibulková

Plzeň 2016

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Mediální a didaktická ilustrace

Bakalářská práce

ILUSTRACE K VYBRANÉ

**ŘADA NEŠŤASTNÝCH PŘÍHOD
ZPUSTLÁ VESNICE**

Barbora Cibulková

Vedoucí práce: MgA. Mgr. Pavel Trnka

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

(prostor pro zadávací list)

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen
uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2016

.....

podpis autora

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	2
3	CÍL PRÁCE	3
4	PROCES PŘÍPRAVY	4
4.1	O autorovi	4
4.2	Obsah knihy	5
5	PROCES TVORBY	9
5.1	Kresebné návrhy	9
5.2	Realizace	9
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	10
7	POPIS DÍLA.....	11
7.1	Čtení novin.....	11
7.2	Autobusová zastávka	11
7.3	Město poseté vranami	11
7.4	Rada starších	12
7.5	Ponurý strom.....	12
7.6	Pohled vran.....	12
7.7	Paní Morrowová	12
7.8	Čištění kašny	13
7.9	Sírotci ve vězení.....	13
7.10	Trojčata Quaqmirova ve fontáně	13
7.11	Horkovzdušné balónové obydlí	14
7.12	Hrabě Olaf a Esmé ujíždějí z D.P.	14
7.13	Ochod sourozenců	14
7.14	Lemony Snicket.....	15
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	16
9	SILNÉ STRÁNKY.....	17
10	SLABÉ STRÁNKY.....	18
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	19
a)	Knižní a periodická literatura	19
b)	Internetové zdroje	19
12	RESUMÉ.....	20
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	21

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

První případ, kdy jsem se setkala s ilustrací byl na střední škole. Můj obor se jmenoval Užité malba, takže většinou jsme se zabývali zátiším a krajinomalbou. Jednou nám byl ale zadán úkol, kdy jsme měli tvořit celý měsíc každý den jednu ilustraci olejovými barvami na sololit menšího formátu. Úkol mě velice bavil a od té doby moje malby byly trochu ilustrativnějšího rázu.

Ke konci střední školy, když už jsme měli trochu volnější ruku, jsem se ilustraci věnovala více. Z velkých formátů a olejových barev jsem přešla na rozmývaný inkoust a akvarel na formát menší. Těmito technikami jsem pak tvořila, když jsme měli volné zadání. Jedno jsem například zpracovala jako ilustrace k textům písniček z alba jedné hudební skupiny. Hodně mi pomohlo, že mojí náklonost k ilustraci mí učitelé podporovali.

Když jsem nastoupila na vysokou školu v oblasti ilustrace se mi ohromně rozšířil obzor. I když se raději držím tradičnějších technik, tak poznání možností zpracování v digitální podobě a jiných pro mě zatím nepoznaných a neozkoušených technik pro mě bylo velkým přínosem. Hlavně jsem ráda, že jsem se seznámila s postupem knižní vazby a obohatila svoje zkušenosti s fotografií.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Jako téma jsem si vybrala Ilustrace k vybrané knize – tedy ke knize Řada nešťastných příhod od Lemonyho Snicketa, díl šestý s názvem Zpustlá vesnice.

Kniha už ilustrovaná je a to Brettem Helquistem. Obsahuje však jen pár malých ilustrací kresbou tuší. Tento malý počet skromných ilustrací mě přivedl k nápadu knihu ilustrovat sama.

Jeden z důvodů proč jsem si zvolila právě tuto knihu je, že Snicketovu sérii Řada nešťastných příhod zbožňuji již od dětství. Mnoho let jsem sledovala trápení sirotků Violet, Klause a Sunny Baudelairových, které postihuje jedna nešťastná příhoda za druhou. Bylo těžké si z třinácti dílné série vybrat jednu knihu, protože mám ráda všechny. A také byla menší překážka to, že už ne všechny knížky jsou dostupné v knihkupectví.

Konkrétně šestý díl Zpustlá vesnice mám ráda asi hlavně kvůli vranám, které obdivuji i jako tvory v reálném životě. V každém díle Řady nešťastných příhod je nějaký zajímavý nezvyklý prvek, který místní lidé považují jako za naprosto normální. Ve Zpustlé vesnici je tímto prvkem tisíce vran, které vesnici osidlují a které jsou pro vesničany skoro posvátné a také nespočet pravidel, kterými se musí každý občan vesnice řídit. Ráda jsem si tento příběh po letech připomněla.

3 CÍL PRÁCE

Cílem práce bylo vytvořit sérii ilustrací ke knize Řada nešťastných příhod od Lemonyho Snicketa, díl šestý Zpusťlá vesnice.

Za pomoci skic a návrhů hledat nejvhodnější náměty a záběry. Samotné ilustrace budou pak tvořeny akvarelovou technikou s lehkým nádechem tužky v pozadí. V některých případech bude akvarel kombinován s inkoustem.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Nejprve jsem začala opětovnou četbou Zpustlé vesnice, abych si připomněla průběh a detaily příběhu.

U knihy jsem měla vždy k dispozici zápisník do kterého jsem si zaznamenávala nápady na ilustrace a popřípadě stránky s popisem postav a jiných různých věcí.

Poté jsem začala dělat tužkou studie, skici a návrhy na ilustrace a ke zkoušce akvarelové techniky.

Také jsem se blíže seznámila s autorem samotným a jeho další tvorbou.

4.1 O autorovi

Lemony Snicket je pseudonym spisovatele a novináře Daniela Handlera pod kterým píše dětskou literaturu.

Narodil se 28. února 1970 v Californii ve Spojených státech. Otec Handlera byl židovský uprchlík z Němcka a je vzdáleně příbuzný britskému spisovateli Hughu Walpoleovi. Byl to nenasytný čtenář už od dětství a jeho oblíbeným autorem byl William Keepers Maxwell mladší.

Jeho nejznámější dílo je právě série Řada nešťastných příhod, která má třináct dílů a kniha *All wrong questions*, která se k Řadě nešťastných příhod vztahuje. Pod svým skutečným jménem publikoval také například knihy *The Basic Eight* a *Wattch Your Mouth* které spadají pod literaturu pro dospělé.

Hadler je politicky aktivní a pomáhal tvořit *LitPAC* (organizace, která se snaží o to, aby byli autoři více zapojováni do politických

procesů).¹

Daniel Hadler se popisuje jako světský humanista. Řekl: „Nevěřím v předurčené osudy, v odměnu za snahu. Nevěřím v karmu. Důvod proč se snažím být dobrým člověkem je protože si myslím, že je to správná věc. Když spáchám méně špatných činů, bude méně špatných činů a možná se přidají i ostatní lidé v méně páchání špatných činů a po čase jich bude méně a méně.“²

Pseudonym Lemony Snicket vznikl hlavně kvůli Řadě nešťastných příhod ve které je Lemony Snicket sám jednou postavou z knihy. Postava Lemony Snicket jakoby komunikuje s širokou veřejností prostřednictvím svého zástupce Daniela Hedlera.³

4.2 Obsah knihy

Řada nešťastných příhod, jak už jsem uvedla je série třinácti knih a Zpustlá vesnice je knihou šestou.

Celá série je o malých dětech, třech sourozencích jménem Violet, Klaus a Sunny Baudelairovi, ze kterých se na počátku příběhu stanou nešťastnou příhodou sirotci a od té doby je jejich život neštěstí plný. Jejich prvním opatrovníkem se stává podivín a neúspěšný herec hrabě Olaf. Sourozenci brzy zjistí, že Olafovi jde jenom o jejich dědictví, kterým je poměrně velké bohatství a že je schopen čehokoliv, aby ho dostal. Vymýšlel různé způsoby, aby dosáhl svého jako například chtěl nechat sirotky přejet

1 *LitPAC*. Dostupné z:

<http://www.huffingtonpost.com/stephen-elliott/announcing-litpac_b_18399.html> [cit. 2016-04-15]

2 *Daniel Handler*. Dostupné z:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Daniel_Handler> [cit. 2016-04-15]

3 *Lemony Snicket*. Dostupné z:

<<http://www.lemonysnicket.com/author.html>> [cit. 2016-04-17]

vlakem. Baudelairovým nechtěl nikdo věřit, že nejsou u Olafa v bezpečí, až když se hrabě snažil díky fiktivní divadelní hře pojmout Violet za svojí choť, tak se na všechno přišlo a sirotci byli Olafovi odebráni. Od té doby cestují sourozenci od opatrovníka k opatrovníkovi a hrabě Olaf je neustále pronásleduje ve svých šílených převlecích, které jsou naneštěstí vždycky prohlédnout jen oni. Olafovi snahy většinou končí neúspěchem jak z jeho strany, tak i ze strany policie, protože ho nikdy nedopadne, ale taky tragédií po které se musí Baudelairovi přesunout k dalšímu opatrovníkovi.

V díle Zpustlá vesnice je to se sourozenci už tak špatné, že si je nikdo z jejich vzdálených příbuzných nechce ze strachu z Olafa vzít k sobě. Naskytne se, ale jiná možnost. Nedávno totiž vznikl projekt ve které si může adoptovat dítě celá vesnice. Sourozenci si vybírají vesnici se záhadným jménem D.P., protože právě tato zkratka se v minulosti ukázala jako možný klíč k rozluštění záhadné smrti jejich rodičů. Později k jejich zklamání zjišťují, že to neznamena nic víc než Dědina Ptactva a že jsou všichni jen zvyklí mluvit o vesnici jako o D.P..

Když do D.P. přijíždí zjišťují, že je to vesnice uprostřed pustiny s neobvykle ohromným počtem vran, které podle času během dne mění stanoviště.

Logika myšlení obyvatel D.P. je podobná jako logika v Alence v Říši Divů od Lewise Carrola – tedy ji spíše postrádá. Chování obyvatel a pravidla vesnice jsou směšné a nedávají smysl. Za porušení jakéhokoliv pravidla hrozí upálení na hranici. I na příklad za porušení pravidla 961,

keré jasně stanový, že v každém poháru teplého karamelového krému pro radu starších nesmí být více než patnáct rozinek. Směšné je také to, že jediní komu to nepřijde normální jsou sourozenci Baudelairovi. Těm ani nijak neulehčí fakt, že knihy, které uvádějí seznam pravidel, jsou zakázány, protože samy zmiňují onu zakázanou věc a tím jasně porušují pravidlo 108.

Rozhodně jim nedělá radost, že nemohou dělat to co mají sami nejradši. Nejstarší Violet je vynálezkyňe, ale ve vesnici je zakázané jakékoliv mechanické zařízení, nebo vynález. Nejmladší Sunny ráda okusuje různé předměty svými velice ostrými zuby, ale jeden ze zákonů jasně stanový, že nikdo ve vesnici nesmí používat ústa k ničemu jinému než k jídlu. Klas zase velice miluje knihy, ale jelikož ve zdejší knihovně, která byla zbavena všech knih, které byly v rozporu s pravidly, zbylo jen pár nezajímavých kousků, ani on se svou zálibou nepochodí.

Ve změní pravidel jim naštěstí pomáhá obecný posluha jménem Hector u kterého bydlí a najdou u něj pochopení. Hector sám i přes svůj přehnaný strach z rady starších, pravidla tajně obchází a plánuje svůj útěk z vesnice.

Až na nevyhovující prostředí vesnice se zdá vše v poklidu.

Během plnění úkolů zadaných radou starších však sourozencům začnou chodit tajemné zveršované zprávy od jejich hrabětem unesených přátel trojčat Quagmierových. Z toho vyplývá, že trojčata musí být v D.P. a hrabě bude taky někde poblíž. Přítomnost hraběte Olafa se brzy potvrdí.

Rada starších přichází se zprávou, že jejich nová velitelka policie Olafa dopadla a že bude brzy upálen na hranici. Baudelairovi však vědí, že člověk, který je možná hraběti podobný, není pravý hrabě Olaf a snaží se zabránit jeho popravě. Bohužel se stane, že někdo přes noc v cele falešného Olafa zavraždil. V tuto chvíli na scénu přichází pravý hrabě v jednom z jeho převleků. Pod falešnou identitou detektiva Dupina hrabě obviňuje sirotky z v noci spáchané vraždy. Sirotci se snaží přesvědčit vesničany o své nevinně a o pravé identitě Olafa. Ti se však zdají slepí a hluchí vůči důkazům, které děti předkládají a rozhodnou, že sourozence upálí další den ráno a prozatím je umístí do vězení. Sourozenců se podaří z cely uprchnout a osvobozují své přátele Quagmierovi z jejich vězení a to z kašny vesnice D.P.. Snaží se utéci před Olafem a vesničany pomocí Hectorova vynálezu, ale sourozenci Baudelairovi nestihnou v čas do zařízení nastoupit. Vesničané zjišťují pravdu o hraběti, který následně prchá i se svou společnicí Esmé, která se celou dobu vydávala za velitelku policie Lucianu. Rada starších se přesto rozhodne sirotky upálit, ale jelikož se prvně chtějí postarat o vránu, kterou zranila Esmé, tak nechají děti bez dozoru. Baudelairovi tedy, i když nevědí kam jít a co s nimi bude, protože jsou teď oficiálně před zraky veřejnosti zločinci, vesnici opouštějí.

5 PROCES TVORBY

5.1 Kresebné návrhy

Začala jsem návrhy podle poznámek, které jsem si během čtení knihy zapsala. Postupně jsem si skicovala různé náměty a hledala nejvhodnější záběry v příběhu. Návrhy jsem dělala v tužce a některé jsem i lehce pro upřesnění a lepší představu kolorovala. Při kresbě jsem si pomáhala fotografiemi, skicami architektury a portrétů.

5.2 Realizace

K realizaci jsem použila akvarelovou techniku, protože je mi hodně blízká a v posledních pár let s ní dost pracuji a malovala jsem na grafický kartón s povrchovou ražbou Mérida krémová.⁴

Papír jsem natáhla na dřevěnou desku, abych zabránila jeho kroucení.

Začala jsem vždy lehkou kresbou tužky, kdy jsem si naskicovala celou scénu a následně jsem přešla k akvarelu. Postupně jsem na sebe nanášela lazurové vrstvy a pak jsem přešla k tmavším odstínům a specifikovala světla a stíny. V některých případech jsem přidala i rozmývaný inkoust. Ilustrace jsem doplňovala i kresebně linkami tužkou.

⁴ *Mérida*. Dostupné z: <http://grandpapier.cz/e-shop/merida-91/> [cit. 2016-0418]

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Akvarel je malba, při které se používá barva rozpustná ve vodě (vodová barva). Maluje se na různé povrchy, nejčastěji se používá papír, ale i papyrus, plast nebo kůže, látka, dřevo a plátno. Vodová barva ne zcela kryje, a tak podklad obvykle prosvítá.

Akvarelová malba má původ v umění starého Egypta, kde význačné osobnosti byly malovány na svitky papyru.

Mezi významné malíře, kteří pracovali s touto technikou patří například Albrech Dürer, Leonardo da Vinci, Nicolas Poussin a Willam Turner.⁵

⁵ *Akvarel*. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Akvarel> [cit. 2016-04-14]

7 POPIS DÍLA

7.1 Čtení novin

Sourozenci Baudelairovi se zde nacházejí v pracovně pana Poea, bankovního úředníka a více prezidenta pro záležitost sirotků. Právě věnují pozornost článku v novinách ve kterém se píše o únosu jejich přátel trojčat Quagmierových a o jejich únosci a muži, který Baudelairovým neustále znepríjemňuje život. O hraběti Olafovi. Při čtení novin se rozčilují nad spoustou chyb, které se tam nachází. Jména jsou špatně a spoustu informací chybí. Mají zlost a také strach o své kamarády.

7.2 Autobusová zastávka

Baudelairovi zde právě vystoupili na zastávce u D.P. Od řidiče se pokoušejí zjistit co záhadná zkratka v názvu vesnice znamená, ale nejsou úspěšní. Také zjištění, že se D.P. nachází uprostřed pustiny kam nevedou žádné silnice jim na náladě nepřidá, protože se musí pořádnou dálku vláčet sami s jejich zavazadly.

7.3 Město poseté vranami

Ilustrace znázorňuje náměstí vesnice D.P. s dominující stavbou radnice, kam se konečně sourozenci Baudelairovi prodrali skrze všudypřítomné vrány, které zde mají ve zvyku v odpoledním čase sedat. K vyjádření nespočítatelného počtu vran jsem použila uměleckou zkratku ve formě skvrn. V popředí ilustrace stojí právě sourozenci Baudelairovi, kteří chvíli váhají, protože tuší, že za dveřmi radnice je pravděpodobně čeká další série neradostných událostí.

7.4 Rada starších

Tento námět zobrazuje radu starších, která zasedá uvnitř radnice D.P.. Jako symbolem lásky k vranám osidlující D.P. má každý člen rady černý čepec vymodelovaný do tvar, který má připomínat právě vrány. Většina členů rady starších jsou arogantní a neobjektivní starci hloupě se řídící ještě hloupějšími pravidly, které sami vymýšlí.

7.5 Ponurý strom

Ponurý strom je ohromný strom na kraji vesnice. Je to místo kam se vrány z D.P. v odpoledním pozdním čase odebírají, a večer ukládají ke spánku. Pod stromem se nachází Hectorův dům, který se na čas, i když krátký, stane útočištěm sourozenců.

7.6 Pohled vran

Tento záběr je ze stromu na sourozence, kteří se po nalezení zakódované zprávy od trojčat snaží marně prohlédnout skrze větve a vrány, aby zjistili, jestli zrovna koruna Ponurého stromu, není místem kam hrabě Olaf Quaqmierovi schoval. Z jejich výrazů na tvářích je vidět, že jsou neúspěšní, protože větve jsou hustě a neprůhledně poseté vranami, které si sedí skoro hlava na hlavě a tři děti jako oni nemají šanci, na ohromný strom vylézt.

7.7 Paní Morrowová

Paní Morrowová je hodně nepříjemná občanka vesnice D.P., která má vždycky připomínky. Třeba na to jak sourozenci ostříhali její živý plot. Zde zrovna zadává nejstarší ze sourozenců Violet další úkol, co potřebuje udělat. Nikdy neděkuje, nikdy neprosí, jen se nevrle mračí.

7.8 Čištění kašny

Zde jsem vyobrazila jak špatně opatrovnictví vesnice vyložila. Jako první věc, která je napadla, když na zasedání radě starších probírali, co takový opatrovník vlastně dělá, byla že opatrovník zadává svým svěřencům domácí práce a tímto výrokem taky skončili. Rozhodli, že sirotci budou dělat domácí práce za všechny obyvatele D.P. a k tomu udržovat v D.P pořádek. To zahrnuje „odpeřování,, D.P. a cídění nové kašny, která má jak jinak než podobu vrány. To jim sice zabere skoro veškerý čas, ale aspoň mají čas přemýšlet nad další zakódovanou zveršovanou zprávou, co jim opět poslala Isadora s bratrem (trojčata) jim neznámou cestou.

7.9 Sirotci ve vězení

Poté co sirotky falešně obviní detektiv Dipet (převlečený hrabě Olaf) z vraždy falešného hraběte Olafa, vyvolal takzvanou psychologii davu, aby občany vesnice přesvědčil o co nejrychlejším upálením sirotek na hranici s úmyslem jednoho z nich předc tím unést, aby se, mohl dostat k dědictví Baudelairů. S tím, že jim dal hrabě „milosrdně,, možnost si do rána vybrat, který z nich to bude. Nyní sedí sourozenci v ponuré cele a pomalu, schoulení k sobě, začínají ztrácet naději a mají pocit, že se na ně hroutí celý svět. K tomu všemu má ten den Klaus narozeniny.

7.10 Trojčata Quaqmirova ve fontáně

V téhle ilustraci jsem zachytila trojčata Quagmierova (na obrázku jsou jenom dvě postavy, protože jejich bratr údajně zemřel společně s jejich rodiči při požáru, ale to nijak nemění jejich příbuzenský stav) jak se mačkají uvěznění v nové fontáně D.P., kam je ukryl hrabě Olaf. Namalovala jsem to tak jak to asi sama trojčata

musela cítit – uvěznění v kovovém jádru sochy a ze které nemohla vidět ven, kolem nic jiného než kov, chlad a temnota.

7.11 Horkovzdušné balónové obydlí

Tato ilustrace zachycuje moment, kdy Hector na poslední chvíli připlouvá svým horkovzdušným balónovým obydlím, které sám potají vyrobil, aby sourozencům Baudelairovým a trojčatům pomohl uprchnout od rozlíceného davu vesničanů a chamtivého Olafa. Shazuje jim žebřík, který rozhoupávají vrány, co se zrovna rozhodly změnit stanoviště a plán na útěk tím ztěžují.

7.12 Hrabě Olaf a Esmé ujíždějí z D.P.

V této ilustraci hrabě Olaf a Esmé prchají z D.P. po překažení jejich plánu unést jednoho ze sourozenců a prozrazení jejich identit. V pozadí je vesnice a před ní bezradní vesničané, protože nemají padouchy jak chytit. Pravidlo, které zakazuje ve vesnici jakékoliv technologické zařízení jim znemožňuje vlastnit automobil, či motorku.

7.13 Ochod sourozenců

Tady sourozenci opouštějí vesnici D.P. poté co hrabě Olaf opět utekl a oni sami byli obviněni z vraždy muže, který byl vydáván před vesničany jako Olaf. Jelikož se jim nepodařilo uprchnout společně s trojčaty a Hectorem v horkovzdušném balónovém zařízení, tak zvolili prostě náhodně směr a odcházejí pryč od všeho čím byla vesnice Dědina Ptactva vstříc neznámému osudu.

7.14 Lemony Snicket

Samotný autor je nedílnou součástí příběhu. Neustále do něj vstupuje svými myšlenkami, pocity neštěstí, když tento příběh píše a informacemi z pátrání po sourozencích Baudelairových. Přímo do knihy sám umísťuje různé vzkazy a šifry. Nikdo neví jak Lemony Snicket vypadá, tak jsem ho vyobrazila jako tajemnou siluetu s kloboukem, jak píše na psacím stroji.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Nevím přesně, čím by mohla být má práce nějakým větším přínosem pro obor, protože sama se mám ještě mnoho učit a neustále na sobě musím pracovat, ale myslím si, že každá práce je přínosem, inspirací a zkušeností.

Možná bych za přínos označila to, že jsem svým upozornila na jednu z mnoha knih pro děti, která je, právě na dětskou literaturu, původně až skromně ilustrovaná černobílými kresbami. Já jsem udělala více ilustrací, které jsou řešeny barevně a myslím, že tyto ilustrace by se mohly více přiblížit dětským čtenářům bez toho, abych se nechala ovlivnit technikou a zpracováním originálních ilustrací.

9 SILNÉ STRÁNKY

Za silnou stránku považuji, že se mi podařilo ztvárnit několik zajímavých záběrů z příběhu, který se z větší části skládá z dialogů a myšlenek, jak hlavních postav sourozenců Baudelairových, tak poznámek, vsuvek a myšlenek autora knížky Lemonyho Snicketa samotného.

Také myslím, že se mi podařilo zachování jednotnosti všech ilustrací.

10 SLABÉ STRÁNKY

Jelikož, co se ilustrace a akvarelem týče, jsem byla zvyklá na menší formáty, ne vždy se mi podařilo námět zpracovat, tak jak jsem si ho představovala. Jak atmosférou, tak technicky.

Každopádně jsem si z této práce odnesla zkušenost, že na těchto rozměrech musím v budoucnu ještě zapracovat.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

Snicket, Lemony. *Řada nešťastných příhod: Zpustlá vesnice*. Praha: Egmont ČR s.r.o., 2002. ISBN 80-7186-808-6

Leier, Manfred. *Slavní světoví malíři, Žena jako inspirace v malířském umění*. Čestlice: Rebo Productions CZ. ISBN 978-80-255-0040-8

Bammes, Gottfried. *The Artist's Guide to Human Anatomy*. Dover Publications, 2004. ISBN 0486436411

b) Internetové zdroje

LitPAC. Dostupné z:

<http://www.huffingtonpost.com/stephen-elliott/announcing-litpac_b_18399.html> [cit. 2016-04-15]

Daniel Handler. Dostupné z:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Daniel_Handler> [cit. 2016-04-15]

Lemony Snicket. Dostupné z:

<<http://www.lemonysnicket.com/author.html>> [cit. 2016-04-17]

Mérida. Dostupné z:

<<http://grandpapier.cz/e-shop/merida-91/>> [cit. 2016-04-18]

Akvarel. Dostupné z:

<<https://cs.wikipedia.org/wiki/Akvarel>> [cit. 2016-04-14]

12 RESUMÉ

The theme that I chose for my bachelor thesis is an illustration of the book *A Series of Unfortunate Events: The Vile Village* by Lemony Snicket.

The reason why I took this book is because I loved it as a child and I still do and I find out sad that the original illustrations for it are a bit poor and there are not many in the book so I decided to create mine.

The result is a series of illustrations painted with aquarelle on paper. I chose this technique, because I worked with it in the past and I enjoy.

The series which contains thirteen books is about three orphans whose parents accidentally died in the fire. From that horrible time, children are traveling from guardian to guardian and they are followed by greedy and evil Count Olaf, who wants to kidnap them to gain their wealthy heritage. To do so, he is trying to use many ridiculous disguises and nasty tricks. Usually it ends unsuccessfully but tragically. Usually someone dies or gets hurt. In the book I chose, the orphans are adopted by a village. But when they arrive there they soon find out how weird this village is. First of all, the village is full of crows everywhere they look and the second, there are villagers and their ridiculous rules with no logic. Naturally Count Olaf appears in the village with a plan of the trap for orphans. He causes that the children are accused of committing murder and they are placed in the cell, waiting for being burned alive (that is the punishment in the village). Luckily they will escape from death and Count Olaf, but they run away with everyone thinks they are guilty of murder.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

ukázka návrhů

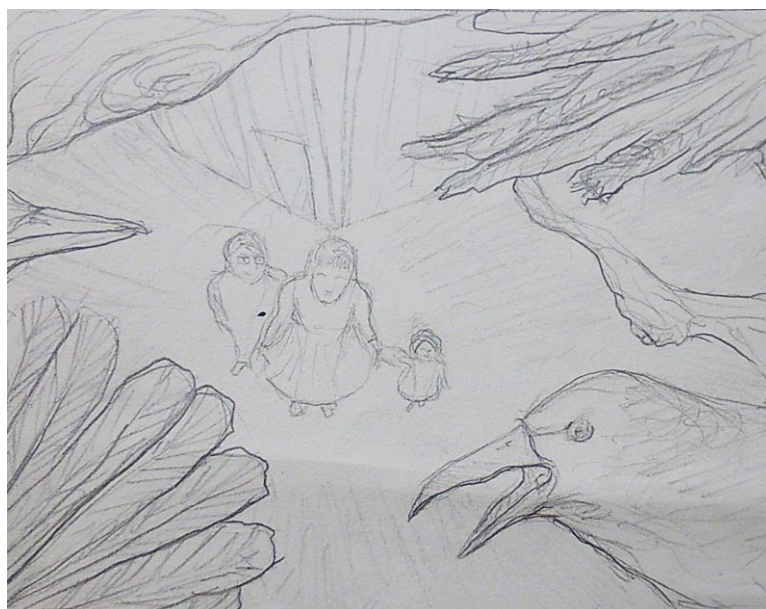
Příloha 2

Nepoužité ilustrace

Příloha 3

Ukázka Ilustrací

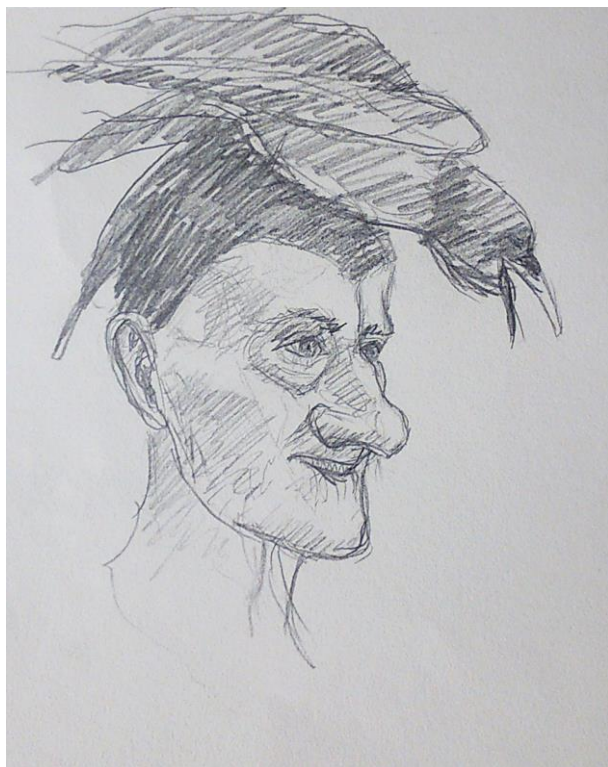
PŘÍLOHA 1

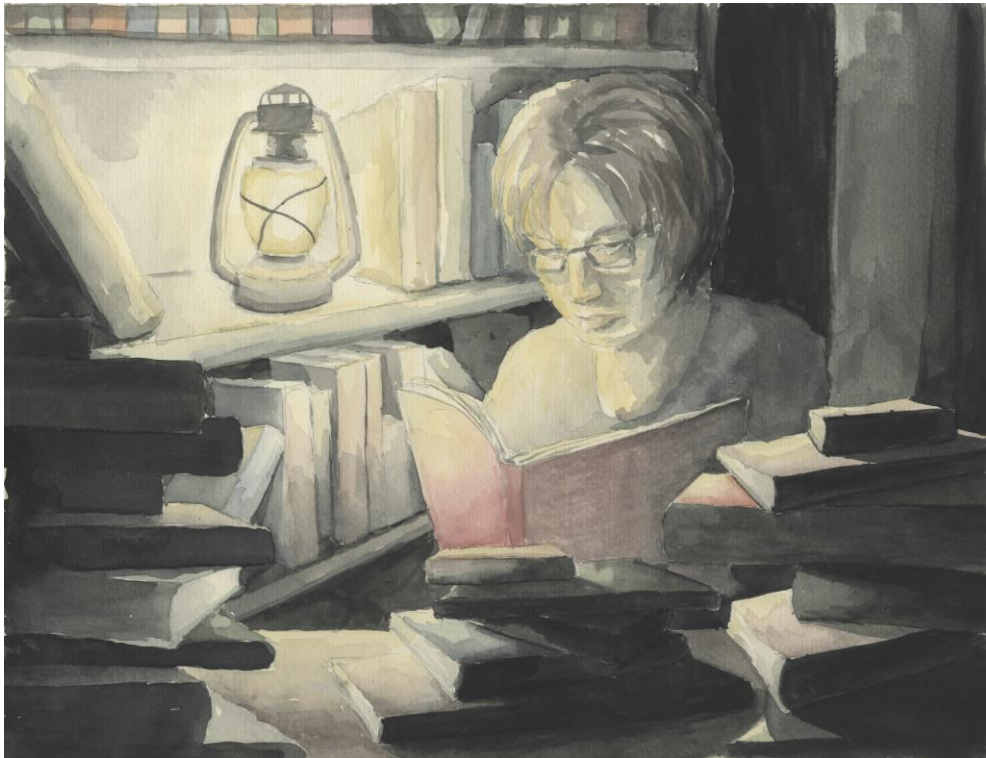

PŘÍLOHA 2

PŘÍLOHA 3

